

**ASPECTE JURISPRUDENȚIALE PRIVIND CAZUL
BINE JUSTIFICAT
CONDIȚIE A SUSPENDĂRII ACTULUI
ADMINISTRATIV
CASE-LAW REGARDING THE WELL-JUSTIFIED
CASE
CONDITION OF THE SUSPENSION OF THE
EXECUTION OF THE ADMINISTRATIVE ACT**

**CASE-LAW REGARDING THE „WELL-JUSTIFIED CASE” –
A CONDITION FOR THE SUSPENSION OF THE EXECUTION
OF THE ADMINISTRATIVE ACT**

**Cristina Ioana DRAGOMIR GALAN,
Judecător Curtea de Apel Ploiești, Romania,
ORCID ID: 0009-0008-9436-3991,
e-mail: gateau1986@yahoo.com**

***Abstract.** In the request to suspend the execution of the administrative act, the condition of the well-justified case can only be retained in the hypothesis in which, upon a summary analysis of the administrative act, it appears to be affected by illegality.*

***Keywords:** suspension of the execution of the administrative act, well-justified case, serious doubt regarding the legality of an administrative act.*

• Introducere

Legea nr. 554 din 2 decembrie 2004 contenciosului administrativ, publicată în Monitorul Oficial nr. 1154 din 7 decembrie 2004, în continuare Legea [1] reglementează astfel cum se arată la art. 2 alin. 1 lit. e) activitatea de soluționare, de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii, a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim. La articolele 14 și 15 din Lege este reglementată procedura suspendării executării actului administrativ. De menționat este faptul că, actul administrativ se bucură de prezumțiile de legalitate și veridicitate, prezumându-se deci că acesta este legal și temeinic emis până la proba contrară, probă ce cade în sarcina celui care invocă nelegalitatea ori netemeinicia actului administrativ.

Potrivit doctrinei unanime în materie, suspendarea reprezintă operațiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice, ceea ce este valabil și pentru actele administrative [2, p. 94].

De asemenea, potrivit prof. Oliviu Puie, suspendarea executării actului administrativ este un mijloc pentru asigurarea respectării principiului legalității care guvernează întreaga activitate a administrației publice [3, p. 226]. Același autor arată că, deși unul dintre principiile dreptului administrativ este acela al executării din oficiu a actelor administrative, dar, devreme ce instanța de judecată, urmare a contestării actului administrativ, este în curs de verificare a legalității acestuia, este echitabil ca actul administrativ să nu își producă efectele [3, p. 226].

Condițiile cumulative de îndeplinit pentru ca instanța de contencios administrativ să dispună suspendarea executării actului administrative sunt: cazul bine justificat și prevenirea unei pagube iminente.

În acest sens, doctrina arată că, pentru a se dispune suspendarea actului administrativ, pe lângă îndeplinirea condiției de procedură a introducerii plângerii prealabile, există ”o dublă condiție de fond în dreptul românesc: să existe un caz bine justificat (existența unei îndoieli serioase asupra legalității actului atacat-aparența de ilegalitate), respectiv să existe o pagubă iminentă” [4, p. 340].

Definiția cazului bine justificat este dată de dispozițiile art.2 al 1 lit.t din Lege, ca fiind acele „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului admi-

nistrativ, „în cele ce urmează fiind prezentate considerații jurisprudențiale cu privire la cazul bine justificat. Este unanim admis în practica judiciară faptul că instanța de contencios administrativ poate dispune suspendarea executării actului administrativ contestat, în măsura în care din împrejurările relevate în cauză ar rezulta dubii evidente asupra prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ.

În acest sens, doamna profesor Verginia Vedinaș arată că „suspendarea intervine atunci când există îndoieli (dubii) cu privire la legalitatea unui act administrativ”. Se subliniază judicios faptul că „suspendarea ne apare ca o garanție a asigurării legalității actului administrativ, în emiterea lui, dar și în executarea lui, care intervine doar în situații de excepție” [5, p. 387].

Trebuie avută în vedere și Recomandarea nr. R/89/8 a Consiliului de Miniștri al C.E. către statele membre privind protecția judiciară provizorie în materie de contencios administrativ [6] potrivit căreia atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ. Se mai recomandă ca instanța să aibă în vedere toți factorii relevanți și interesele. Cazul bine justificat este prezentat în Recomandarea nr. R/89/8 drept cazul prima-facie împotriva valabilității actului.

• Metode de cercetare

În vederea realizării obiectivelor de cercetare s-a procedat la un spectru divers de metode de cercetare științifică. A fost utilizată metoda logică, prin procedeele sale, analiza și sinteza în scopul cercetării esenței instituției suspendării executării actului administrativ prin componenta sa, cazul bine justificat. S-a recurs în continuare la metoda sistemică pentru studierea actelor normative și interpretarea sistemică a dispozițiilor acestora. Metoda juridică a fost orientată spre analiza jurisprudenței relevante în vederea realizării unei abordări multilaterale a temei cercetate.

• Aspecte jurisprudențiale

Noutatea științifică a studiului realizat constă în faptul că se propune o viziune recentă a jurisprudenței cu privire la condiția de fond a suspendării executării actului administrativ, respectiv cazul bine justificat.

Înalta Curte de Casație și de Justiție apreciază că, existența cazului «bine justificat» presupune ca asupra legalității actului administrativ să planeze o

puternică îndoială, iar aceasta să fie evidentă fără a se intra în cercetarea pe fond a dispozițiilor actului administrativ.

În ceea ce privește probatoriul, instanța supremă, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, a arătat în Decizia nr. 2324/19.04.2024 [7] că, probele administrate în cauză trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza, pe fond conținutul actului administrativ. Astfel, indiciile de nelegalitate trebuie să fie evidente, reclamantul să ofere elemente probatorii care, la o cercetare sumară, să permită formarea unui dubiu serios asupra legalității actului.

Deoarece astfel cum am arătat actul administrativ se bucură de prezumțiile de legalitate și de veridicitate, pentru a ne afla în prezența cazului bine justificat trebuie identificate indicii de răsturnare a prezumției de legalitate. Într-o cerere de suspendare act administrativ, probatoriul nu poate avea amploarea și consistența dovezilor ce urmează a fi administrate în cadrul acțiunii în anularea actului, pentru că, în cadrul procedurii sumare a suspendării de executare nu poate fi prejudecat fondul litigiului [8].

În practica instanței supreme au fost reținute împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ, cu titlu exemplificativ, fără însă a fi limitative: emiterea unui act administrativ de către un organ incompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, lipsa motivării actului administrativ ori modificarea importantă a acestuia în calea recursului administrativ[9].

Indiciile de nelegalitate pot viza atât încălcări ale normelor de drept procedural cât și ale normelor de drept material. Împrejurările de fapt pot constitui indicii de nelegalitate întrucât legea, atunci când vorbește de împrejurări legate de starea de fapt sau de drept nu distinge pe de o parte, între aspecte de drept sau de fapt, iar de pe de altă parte, între normele de procedură administrativă cărora le este supus actul, și normele de drept material administrativ în aplicarea cărora a fost emis, pe de altă parte. Împrejurările de fapt sau de drept care ar putea să răstoarne prezumția de legalitate a actului administrativ nu se limitează exclusiv la dimensiunea formală a acestuia. [10]

Astfel de indicii de nelegalitate au fost reținute cu ocazia admiterii cererii de suspendare a executării unei hotărâri a Consiliului Local prin care se aprobese reorganizarea aparatului de specialitate al primarului comunei, în sensul reducerii cu 10% a numărului maxim de posturi stabilit potrivit art. III alin.8 din OUG nr. 63/2010, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 1 din

anexa la respectiva ordonanță de urgență, în concret a postului de consilier achiziții publice – funcție publică din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei. Instanța de contencios administrativ a reținut că aparența de nelegalitate rezultă din faptul că hotărârea nu a fost contrasemnată, pentru legalitate, de către secretarul comunei, conform prevederilor art. 140 alin. 1 din Codul administrativ. Îndoiala serioasă asupra legalității actului a fost reținută și din împrejurarea că în hotărârea contestată nu se indica numărul maxim de posturi prevăzut pentru UAT conform art. III alin. (8¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 și pct. 1 din anexa la respectiva ordonanța de urgență, deci dintr-o lipsă a motivării incidenței prevederilor art. XVII alin. 8 din Legea nr. 293/2023, referitoare la reducerea numărului maxim de posturi, iar nu a celor prevăzute în organigramă, și coroborată cu nemotivarea soluției de reducere a postului de consilier achiziții publice despre care reclamanta susține că este post unic, iar nu a celui alt post de consilier, vacant la momentul reorganizării. [11]

Într-un dosar privind suspendarea unei Dispoziții de demolare, în susținerea cazului bine justificat, reclamanta a invocat faptul că prin lucrările de demolare a platformei betonate și a construcției de lemn aflate lângă clădirea C23, proprietatea sa, intabulată în CF, există posibilitatea afectării structurii clădirii C23. În acest sens a susținut că, în lipsa unor detalii tehnice și a unor limite stabilite în mod neechivoc între cele două construcții, exista pericolul ca măsura desființării să afecteze și construcția C23, proprietatea sa. În acest caz, cazul bine justificat a fost apreciat prin raportare la împrejurările de fapt referitoare la lipsa unor detalii tehnice și a unor limite neechivoce între cele două construcții. Instanța de contencios administrativ a constatat că, în considerentele unei sentințe civile depuse la dosarul instanței de fond, s-a reținut că platforma betonată este situată la limita corpului E magazin de lemn C23, or, raportat la susținerile reclamantei în sensul că, în lipsa unor detalii tehnice și a unor limite stabilite în mod neechivoc între cele două construcții, există pericolul ca măsura desființării să afecteze și structura clădirii C23, proprietatea sa. Curtea de Apel Timișoara a apreciat prin Decizia nr. 1249/2024 din 10.12.2024 [12] că este mai prudentă soluția de suspendare a actului administrativ contestat până la pronunțarea hotărârii asupra fondului, o atare soluție provizorie neaducând atingere dreptului pârâtului de a obține executarea actului în măsura în care instanța de fond va statua în sensul legalității acestuia.

În analiza cererii de suspendare a executării actelor administrative reprezentate de deciziile de impunere, Curtea de Apel Constanța, Secția de contencios administrativ, a considerat prin Decizia nr. 788/2024 din 17.10.2024 la o

analiză sumară a cauzei, că indiciile de nelegalitate ce se constituie în cazul bine justificat pot fi deduse din maniera de redactare a deciziilor de impunere, respectiv în lipsa indicării modalității concrete de calcul, nemenționării temeiului juridic prin care taxa în discuție a fost reglementată, în lipsa indicării hotărârii de consiliu local și a cuantumului propriu-zis al taxei la care s-a făcut raportarea pentru fiecare imobil, respectiv fiecare an. Aparența de nelegalitate transpare astfel în contextul emiterii în aceeași zi pe numele reclamantului a 9 decizii de impunere care vizează ani și imobile diferite și al succesiunii mai multor hotărâri de consiliu local în perioada vizată de aceste titluri de creanță. Fără a face o analiză pe fondul conținutului acestor decizii, instanța de contencios administrativ a avut în vedere necesitatea stabilirii clare și neechivoce de către autoritatea fiscală a modalității de plată a sumelor pentru fiecare perioadă și imobil, astfel încât contribuabilul să poată urmări și înțelege sarcina fiscală care îi revine. [13]

Îndoiala serioasă asupra legalității actului a fost reținută de Curtea de Apel Oradea, Secția de Contencios Administrativ prin Decizia nr. 624/2024 din 02.12.2024 [14] ca urmare a aparentei nemotivări a Deciziei de impunere nr. 218624/22.07.2024, în condițiile în care nici în cuprinsul deciziei și nici în raportul de inspecție fiscală nu se menționează temeiul de drept în baza căruia s-a aplicat o cotă de impozitare de 2% în cazul stabilirii impozitului pe clădire. S-a reținut că raportul de inspecție fiscală precizează hotărârile de consiliu local care ar fi stat la baza stabilirii bazei de impunere, fără a se preciza temeiurile de drept ce au stat la baza stabilirii situației fiscale. Indiciile de nelegalitate au rezultat din aparenta nemotivare a deciziei de impunere și în ceea ce privește stabilirea impozitului pe teren, deoarece nici în decizie și nici în raportul de inspecție fiscală nu s-au indicat temeiurile legale din hotărârile de consiliu local concludente. De asemenea, motivarea în fapt a fost considerată lacunară, nereieșind clar raționamentul organului fiscal și modul în care au fost stabilite sumele reprezentând impozit pe teren. Curtea de Apel Oradea a considerat că există o aparență de nemotivare și în ceea ce privește stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, având în vedere că nu au fost prezentate temeiurile de drept și raționamentul pe care l-a avut în vedere organul fiscal când a stabilit impozitul. Instanța de contencios administrativ a reținut astfel că, aparenta nemotivare a actului creează o îndoială serioasă asupra legalității acestuia, fiind îndeplinită condiția cazului bine justificat, conform art. 2 alin. 1 lit. t) din Legea nr. 554/2004.

Într-o altă decizie de speță, instanța de contencios administrativ a apreciat că apărările de care se prevalează societatea sunt de natură a justifica reținerea

aparenței de nelegalitate a actelor fiscale a căror suspendare se solicită. În acest sens, s-a avut în vedere că obligațiile fiscale puse în sarcina societății au fost stabilite de autoritățile fiscale ca urmare a exercitării dreptului de apreciere, respectiv a interpretării și reîncadrării unor operațiuni/acte juridice ale societății. Cu toate acestea, examinând sumar actele administrative, instanța de contencios administrativ a constatat că în cuprinsul raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere nu au fost expuse într-o formă clară, de natură să susțină aparența de legalitate, împrejurările concrete de fapt și de drept care au determinat stabilirea unei alte stări de fapt fiscale decât cea evidențiată în actele societății. Înregistrările în contabilitatea societății reclamante au avut la bază acte justificative, respectiv contracte și acte adiționale la acestea, reîncadrarea fiind justificată de organul fiscal din perspectiva considerării faptului că nefacturarea nu a avut motive fundamentate, fără ca aprecierea să se raporteze la o situație faptică diferită de cea susținută de societate. Astfel, instanța de contencios administrativ a constatat că verificarea sumară a actelor fiscale, permisă în cadrul prezentei proceduri, nu oferă suficiente garanții de natură a proteja prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ fiscal [15].

În cazul cererii de suspendare a executării Deciziei privind încetarea nimirii prin concurs a contractului de management educațional din funcția de director al unei școli gimnaziale, instanța de contencios administrativ a reținut că, într-o analiză a aparenței, rezultă că nu s-a respectat procedura prevăzută în niciuna din ipotezele prevăzute la art. 198 alin. 4 lit. a)-c) din Legea nr. 198/2023. În acest caz, aparența de nelegalitate a rezultat din aparenta încălcare a normelor de procedură administrativă referitoare la propunerea motivată a directorului general al DJIP/DMBIP, avizul consiliului de administrație al DJIP/DMBIP, propunerea motivată a 2/3 dintre membrii consiliului de administrație al unității de învățământ sau, după caz, propunerea consiliului profesoral, cumulativ cu votul secret a 2/3 dintre membri. Astfel, s-a reținut că prezumția de legalitate a actului administrativ a fost înlăturată ca urmare a lipsei unui temei juridic valid și a unei proceduri conforme prevederilor legale pentru a dispune eliberarea din funcție a reclamantei [16].

Într-o cerere de suspendare a executării actului administrativ reprezentat de dispoziția de delegare a atribuțiilor, Curtea de Apel București a analizat limitele analizării actelor administrative din perspectiva condiției cazului bine justificat. Instanța de control judiciar a constatat că prima instanță în mod greșit a apreciat că actul ar fi motivat prin actele preparatorii invocate în preambul și că nu poate verifica dacă funcția publică este vacantă, sau dacă există perspec-

tiva vacantării acesteia, când și dacă a fost realizată informarea funcționarului public, în condițiile în care: -reclamanta nu a solicitat să se verifice o stare de fapt, ci doar nemotivarea actului din perspectiva relatării unei stări de fapt care ar trebui să preexiste; - instanța de fond nu a verificat dacă actele preparatorii conțin o motivare suficientă din perspectiva art. 438 din Codul administrativ, invocat de reclamantă, cu referire la delegarea de atribuții specifice funcției publice vacante de secretar general al unității administrativ-teritoriale. Instanța de recurs a constatat că actul administrativ nu este motivat din perspectiva condițiilor impuse de art. 438 din Codul administrativ pentru delegarea în totalitate a atribuțiilor funcției publice de secretar general al unității administrativ-teritoriale către un alt funcționar public decât conducătorul compartimentului juridic. Aparența de nelegalitate rezultă și din faptul că referatele care au stat la baza adoptării actului nu precizează data de la care se vacantează funcția de secretar al unității administrativ-teritoriale. A mai reținut instanța de recurs faptul că în actele preparatorii nu există nicio mențiune cu privire la faptul că postul conducătorului compartimentului juridic ar fi vacant sau temporar vacant pentru a putea da eficiență normei subsidiare prevăzute de art. 438 alin. 6 din Codul administrativ referitoare la delegarea în totalitate a atribuțiilor funcției publice de secretar general al unității administrativ-teritoriale. Instanța de control judiciar a concluzionat că lipsa motivării actului administrativ din perspectiva art. 438 din Codul administrativ întrunește condițiile cazului bine justificat, fiind vorba de o împrejurare legată de starea de fapt și de drept, de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ [17].

Curtea de Apel Alba Iulia prin Decizia nr. 49/2020 din 23.01.2020 [18] a arătat că suspendarea executării constituie o situație de excepție, aceasta putând fi dispusă numai în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege, însă, în situația concretă a circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în mod argumentat instanța de fond a admis cererea de suspendare a executării actului administrativ apreciind că susținerile reclamantului sunt în măsură să ofere indicii suficiente de răsturnare a prezumției de legalitate și să facă verosimilă iminența producerii unei pagube în cazul particular supus evaluării. Astfel, prin raportare la situația de fapt a reclamantului și la conținutul concret al actului administrativ, după evaluarea sumară a aparenței dreptului, instanța de fond a apreciat că prezumția de legalitate a acestuia este înlăturată în condițiile în care din actele analizate rezulta că nu s-a justificat în mod concret calificativul acordat reclamantului și că în fișele de evaluare există neconcordanțe evidente între notele acordate de către cei 3 evaluatori, concluzionând că se

impune suspendarea actului administrativ. În mod judicios, instanța s-a limitat la verificarea doar a acelor împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucura un act administrativ.

În acord cu jurisprudența instanțelor românești, jurisprudența europeană în materie, respectiv cauza T-184/01 R, IMS Health Inc. și Commission of the European Communities [19], a reținut că cerința cazului bine justificat este îndeplinită atunci când se relevă existența „cel puțin a unei dispute serioase cu privire la corectitudinea fundamentului legal al deciziei atacate”.

• Concluzii

Legiuitorul român a reglementat procedura suspendării executării actului administrativ ca măsura de protecție a persoanelor fizice și juridice în raport cu autoritățile publice, ale căror acte sunt executorii de drept cu scopul de a evita exercitarea de către autoritățile publice a prerogativelor pe care le au în mod discreționar. În cadrul cererii de suspendare, instanța de contencios administrativ nu poate cerceta îndeplinirea condițiilor de legalitate și oportunitate ale actului administrativ, această competență aparținând instanței de fond ce soluționează acțiunea în anulare. Condiția cazului bine justificat poate fi reținută doar în ipoteza în care, la o analiză sumară a actului administrativ, la o analiză preliminară a probelor, acesta apare ca fiind afectat de vicii evidente de nelegalitate. Instanța de judecată constată existența acestei condiții în cazul în care din împrejurările relevate în cauză ar rezulta dubii evidente asupra prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ.

În analiza cazului bine justificat, argumentele legate de starea de fapt și de drept care sunt în măsură să producă instanței o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ nu trebuie confundate cu motivele de nelegalitate ale actului administrativ care vor fi analizate pe fondul cererii de anulare a actului. Deși fundamentele cazului bine justificat sunt referitoare la situația de fapt sau de drept existentă în cauză, totuși cu ocazia soluționării cererii de suspendare a executării actului administrativ, instanța de judecată nu examinează propriu-zis legalitatea și temenicia lor, întrucât aceasta ar presupune implicit o anticipare a soluționării fondului litigiului dintre părți.

● Referințe bibliografice:

1. Legea nr. 554 din 2 decembrie 2004 contenciosului administrativ, publicată în Monitorul Oficial nr. 1154 din 7 decembrie 2004. [Accesat: 05.01.2025] Disponibil: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/57426> t
2. IORGOVAN A. *Drept administrativ*. București Editura All Beck, 2005. p. 94 ISBN 973-655-790-1
3. PUIE O. *Recursul administrativ și jurisdicțional în contenciosul administrativ după modificarea Legii nr. 554/2004*. București Editura Universul juridic, 2007 p. 226 ISBN 978-973-8929-90-6
4. Podaru O., *Drept administrativ Vol. I Actul administrativ (I) Repere pentru o teorie altfel* București Editura Hamangiu, 2010. p. 340 ISBN 978-606-522-275-5
5. VEDINAS V. *Drept administrativ* București Editura Universul juridic, 2022 p. 387 ISBN 978-606-39-0919-1
6. Recomandarea nr. R/89/8 a Consiliului de Miniștri al C.E. către statele membre privind protecția judiciară provizorie în materie de contencios administrativ [Accesat: 05.01.2025] Disponibil: <https://rm.coe.int/16804f288f>
7. Înalta Curte de Casație și de Justiție, Decizia Înaltei Curți de Casație și de Justiție nr. 2324/19.04.2024 Secția de Contencios Administrativ și Fiscal [Accesat: 08.01.2025] Disponibil: <https://www.scj.ro/1093/Detalii-jurisprudenta?customQuery%5B0%5D.Key=id&customQuery%5B0%5D.Value=218565#highlight=###%20cazul%20bine%20justificat>
8. Curtea de Apel Cluj, Hotărâre nr. 1141/2024 din 11.12.2024 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, cod RJ 86e5gd463 [Accesat: 30.01.2025]. (Disponibil: <https://www.rejust.ro/juris/86e5gd463>)
9. Înalta Curte de Casație și de Justiție, Decizia Înaltei Curți de Casație și de Justiție nr. 1048/22 februarie 2024 Secția de Contencios Administrativ și Fiscal [Accesat: 12.12.2024]. Disponibil: <https://www.scj.ro/1093/Detalii-jurisprudenta?customQuery%5B0%5D.Key=id&customQuery%5B0%5D.Value=220009#highlight=###%20cazul%20bine%20justificat>
10. Curtea de Apel Suceava, Hotărâre nr. 16/2025 din 13.01.2025 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, cod RJ 39394245d [Accesat: 30.01.2025]. (Disponibil: <https://www.rejust.ro/juris/39394245d>)
11. Curtea de Apel Timișoara, Hotărâre nr. 1270/2024 din 16.12.2024 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, cod RJ g84943938 [Accesat: 30.01.2025]. (<https://www.rejust.ro/juris/g84943938>)
12. Curtea de Apel Timișoara, Hotărâre nr. 1249/2024 din 10.12.2024 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, cod RJ 59d245695 [Accesat: 30.01.2025] (Disponibil: <https://www.rejust.ro/juris/59d245695>)

13. Curtea de Apel Constanța, Hotărâre nr. 788/2024 din 17.10.2024 pronunțată de Curtea de Apel Constanța, cod RJ 3926846dd [Accesat: 20.01.2025]. (Disponibil: <https://www.rejust.ro/juris/3926846dd>)
14. Curtea de Apel Oradea, Hotărâre nr. 624/2024 din 02.12.2024 pronunțată de Curtea de Apel Oradea, cod RJ 2395g4d66 [Accesat: 20.01.2025]. (Disponibil: <https://www.rejust.ro/juris/2395g4d66>)
15. Curtea de Apel Oradea, Hotărâre nr. 520/2024 din 23.10.2024 pronunțată de Curtea de Apel Oradea, cod RJ 62872d5e7 [Accesat: 10.01.2025]. (Disponibil: <https://www.rejust.ro/juris/62872d5e7>).
16. Curtea de Apel Cluj, Hotărâre nr. 953/2024 din 23.10.2024 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, cod RJ 98g5gg62g [Accesat: 10.01.2025]. (Disponibil: <https://www.rejust.ro/juris/98g5gg62g>).
17. Curtea de Apel București, Hotărâre nr. 180/2024 din 07.02.2024 pronunțată de Curtea de Apel București, cod RJ724g779g8 [Accesat: 10.01.2025]. (Disponibil: <https://www.rejust.ro/juris/724g779g8>)
18. Curtea de Apel Alba Iulia, Hotărâre nr. 49/2020 din 23.01.2020 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, cod RJ 5528e222 [Accesat: 10.01.2025]. (Disponibil: <https://www.rejust.ro/juris/5528e222>)
19. Case T-184/01 R IMS Health Inc. v Commission of the European Communities [Accesat: 10.01.2025]. (Disponibil: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:62001TO0184\(01\)_SUM&from=DA](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:62001TO0184(01)_SUM&from=DA))